

ובן בתירא מתייר בסוס, עי' רשי ותוס', ובשבת צד. פירשו התוס' כרש". (וע"ע תורעך" א על המשנה).

תוד"ה אמר רב, עי' מהר"ם ומהרש"א מה שהקשו וביארו בדבריו, עי' ע תורעך"א פסחים ד' ג'.

התשובות

השתדלנו להביא את תמצית דברי המפרשים, מלבד אלו המובאים בכלל כמו תוס', מהרשי' רשי' ש וכדי'

1. בתרור"ד תי' דהכא הגוי יודע אסור בע"ז ומ"מ מוכר ונונה, אבל הטעם החשש שהישראל לא יודע, ואילו היה יודע היה פורש, והתוס' והרא"ש והמאירי והリスト"א מחלוקת בין ישראל לגוי, וביאר דבריהם בקה"י (ו) דבישראל ישUberות לא לגרום לבוא לידי תקלת, וע"ע מימני מיכאל מה שביאר והרחיב העני.

ע"ב

1. כן הקשו השيري כנ"ג והש"ר,ותי' (**ש"ר י"ד קנא ט'**), לאחר שאמרו שעכו"ם חס על בהמתו ע"כ הטעם הוא אחר, עי' ש"ת מהריב"ל, ועובדת עבודה שכון הקשו על המפרשים שביארו הטעם משום רביעה שלא קיים לכוארה מסקנא, ע"ע ח' רעק"א, ומה שהו גזירה לאזרה, ל"ק כיון שהכל גזירה אחת שאסרו על האדם שייהי לו עסק עמם בעניין הבהמות שמא ימכור לו אסה.

על"נ רבינו חיים בן ציון בה"ג רבינו משה צצ"ל נלב"ע טו'

כסלו תשע"ח

לחנichות והאות 7652935@gmail.com, או 0527652935 להבנת חז"פ
במייל שלח בקשה לכתובות זו, והדרך ישלח אליך בלבד מיידי ים.

חדש נפתח קו טלפוני בו ניתן לשמעו את השאלות והתשובות מיד!

וומ-0795255901

השאלות ניתנו מיידי בAKER - התשובות, בשעות בקרוב יהי' ניתן להשאיר תשובה.

"ישיב'יש בעלאט" "לאמদעט בדף היום" בשילת זומ"מ

דף ייד.

1. אףני דלפni לא מפקדינן, וקשה מהא דמובואר בפסחים מ: דספינה מלאה חיטין שטבעה בנهر אין למוכרם לגוי שמא ימכרם לישראל לצורך הפסח, והוא הוי ממש כהכא שמכור לתاجر שימושך וחשייב לפנוי דלפni שמוותר?

והתzn זה הכלל כל שיש לו עיקר יש לו שביעית, עי' רשי ותוס' בבאור תורניתא ולפי זה ביאר את הקושיא מכאן, האם אין לו שביעית כי אין מתקיים או משום שאין לו עיקר ושורש והוי מין אדמה, וע"ע שיטות בראב"ד, תוס' ריד, וリスト"א.

תנ"ה אמר ר' יהודה אימתי וכו', וכותב התרור"ד דהלהכה כרבנן דרי' לפרש דברי עצמו בא דמוכח מהמנה, ובදעת הרמב"ם ע"ז ט' ז', ע"ש כת' מ ולה' מ, וע' יד המלך דפסק קרlich דבירושלמי סתם כוותיה.

ע"ב

1. מקום שנגאו לא למכור אין מוכרי, ופרש"י (פסחים נג', וע"ע רשי' כאן) הטעם שלא יבואו למכור באגסה, וקשה הא גסה עצמה גזירה והוי גזירה לאזרה, ועוד הא לקמן מפורש בגמרא שמקום שאסרו לייחד אסרו למכור, ומפורש הטעם משום רביעה כשיטת התוס'?

בעי רב אי תרגול לבן קטוע וכו', והאם הספק רק אליבא דרי' או גם לחכמים, הנה לעיל במשנה יג: دائיתא ובזמן שהוא בפנ"ע קטוע אצבעו ומוכר נחלקו הראשונים האם זה לכ"ע או רק לר", ולリスト"א שזה לכ"ע ודאי שכן הספק פה לכ"ע אמן גם לרשב"א דס"ל שבמשנה זה מדובר ר' הכא מביע ליה לד"ה דכאן אין לאזרה דמראש קטוע קותבע, וע"ע רמב"ן.

תרגול לבן למ', ובספק זה אליבא דמאן הוא, עי' רשי' דהספק לר", ובתוס' ד"ה דיבבו כתבו דהספק אף לרבן, עי' רמב"ן ר'リスト"א ר"ר, וע"ע רשב"א וע' ב"י י"ד קנא.

והתzn אין מוכrain להם וכו', ואף משנה זו לרוב הפוסקים א"ר דזוקא בחו"ל, לר"מ לשיטתו לקמן (כא). אין מוכrain להם שדות בחו"ל קשה (בהגר"א י"ד קנא ט'), וע' חז"א שביעית כד' מה שהוכיח מכאן לגבי מכירה למן דחו'י מכירה גמורה.